

med en Indkomstskat (Hør!), der, efter min Mening, med overordentlig Fordeel for os Alle havde kunnet træde istedetfor endog al Sold. Kunde dette ikke skee strax, eller i en meget kort Tid, saa kunde en Indkomstskat dog bane Veien til en fuldstændig Affkælfelse af al Sold. Jeg er forøvrigt kun en ringe Tjener i Soldsfaget; ligeoverfor den høitærede Finantsminister; men, dersom jeg ikke tidligere havde vidst, at min Anskuelse var rigtig, saa maatte jeg være bleven overbevist derom ved at læse hans bekjendte Skrift.

Finantsministeren: Den ærede sidste Taler minder os selv saa ofte om, at han er ung i det parlamentariske Liv, at det forekommer mig, at han ikke kan tage det ilde op, naar man tillader sig, af Adskilligt af det, han fremkommer med, at slutte, at, naar han havde været noget længere iblandt os, saa vilde det ikke være fremkommet. Dertil henregner jeg saadanne Bemærkninger som de sidste, der, som jeg troer, slet ikke have Noget med nærværende Sag at gjøre, og dertil henregner jeg ogsaa hans Belæring angaaende det kongelige Veto, som i alt Fald ikke passede til nærværende Sag, da jeg ikke har omtalt det ved denne Sags Behandling. Jeg har simpeltvæk erklæret, hvad jeg bestemt vilde modsætte mig, og hvad jeg mindre bestemt vilde modsætte mig, men jeg har ikke brugt noget Udtryk, som kunde retfærdiggjøre en saadan Belæring fra den ærede Talers Side, og jeg maa erklære, at jeg heller ikke modtager den af ham. Der er ogsaa en Dittning af den ærede Rigsdagsmand, som jeg er nødsaget til at berigtige. Det kunde nemlig af hans Dittninger synes, som om der, siden den Bestemmelse for 14 Mars siden blev tagen, at der skulde foregaae en Tarifrevision, ingen saadan har fundet Sted. Hans Dittninger vare ikke aldeles bestemte, men de maatte idetmindste let bibringe den Anskuelse, at det forholdt sig saaledes, men det er urigtigt. Der har fundet en Tarifrevision Sted senere, hvis Resultat foreligger i Anordninger af 13de Marts 1844, og alle Forarbejder vare trufne til en yderligere Tarifrevision, da Dyrøret udbrod i 1848. At en Tarifrevision under saadanne politiske Forhold som de, hvorunder vi siden den Tid have befundet os,

maa lide en naturlig Standsning, troer jeg er saa forklarligt, at man ikke i den Anledning behøver at lægge Soldadministrationen Noget til Last. Hvad nu angaaer det af den ærede Rigsdagsmand fremsatte Forslag, da kan jeg ikke tilraade det. Det kunde jo vel synes, at det var bedre at faae nogen Sold, end slet ingen, men jeg maa dertil bemærke, at det kommer saa at stige paa Kant med Antecedenter i denne Anledning. Har man tidligere fundet tilstrækkelig Anledning til at bevilge Soldfrihed for Kjøbenhavn med Hensyn til visse Arter af de Gjenstande, hvorom der her håndles, og for Odense med Hensyn til endnu flere, og, vil man nu finde Anledning til endvidere at udvide denne eller lignende Begunstigelser til andre Byer, saa synes det mig at være det Naturlige, at man gjør det paa een og samme Maade, og at man ikke indfletter noget Nytt, som den her foreslaaede Tarifstump er. Dertil kommer ogsaa, at dette Forslag i andre Henseender er uoverensstemmende med den Fremgangsmaade, som bruges i saadanne Tilfælde. Her er nemlig bestemt en Sold, som skal erlægges strax, men der er derimod ikke opstillet den Forsigtighedsregel, som ellers i den senere Tid er brugt i saadanne Tilfælde, hvor man har tilstaaet saadanne Soldbegunstigelser, idet man nemlig forlanger den fulde Sold erlagt strax, og først senere, naar Materialierne ere anvendte, og Beviserne for deres Anvendelse ere forte, tilbagebetaler, hvad man ifølge Lovgivningen skal tilbagebetale. Her er derimod opstillet, at den lavere Sold skal svares for de beviistlig fornødne Materialier og Maskiner. Det er af det Slags Udtryk, som man meget ofte finder i de ældre Kgl. Resolutioner, og hvorved alle Slags Begunstigelser bleve indrømmede, og som dengang kunde være brugbare, fordi Administrationen og Legislaturen vare kastede imellem hinanden, saa at den ene kunde bøde paa den anden. Nu derimod nytte saadanne Udtryk slet ikke i en Lov; man kan ikke bruge de Udtryk „beviistlig fornødne“, thi det Beviis, som skal føres, kan ikke føres før efterat Materialierne virkelig ere anvendte. Der vil kunne indføres mange Materialier og Maskiner, om hvilke Soldadministrationen pligtmæssigt maa finde sig